

Njón Grieg!

For ikke at gjøre mig ligerte
til en sønckule vil jeg ligeaa godt
straks betjende, at jeg neppe havde
skrevet dig til idag inden at have en søn-
dig grønt betil nemlig den, atke at
trakte for din villic. Jeg vilde men-
lig gjøre se til at faa noget opført
hos enten hos Jakobs (for Mannstetle
Medlems symphonikapelle) eller hos Løvig,
men her neppe at det lykkes mig inden
ved hjælp af en god anbefaling. Jeg
vilde derfor være dig meget taknemlig,
om enten dr., eller Fritzsch, eller kanske
endnu bedre bygge vilde sende mig
en omtant til de norske herrer, om
muligt muligt. Det vilde kanske vel

At høfligst, om jeg ogsaa havde tilskrevet
Fritzsch i den anledning; men jeg tænkte
at han ikke lige mig de forbyrdslyst
op, naar han hørte, at jeg rigtig skrev
Tysk. Ligeledes vilde jeg saa Fritzsch meget
forbinden, om han vilde tilskille mig
No. 44 af ugebladet, som jeg endnu ikke
har faaet meget anmodning. Tag mig
nu ikke ildt op, at jeg fejlagte dig med
Rette, men jeg ved ingen anden indvi
og love betyning for fremtiden. — Jeg
har forresten ikke stort at berette her
fra, da der endnu ikke er paaseet
noget af sprog interesse, naar jeg vent-
tede, at Pakki gæstede her, og at jeg kun
længte om muligt ogsaa at høre ham
i Faabæk. Har du hørt Schumanns
Ginovera? Jeg var foretrukket i operahaus
end en opførelse, og jeg maatte end
tilskille, at jeg meget vilde høre mine
ører og øjne; jeg har aldrig set noget
saa utamatisk band fra teaterens
og musikkens side. Alle personer
ere hinanden saa lige, at man næsten
sløres af denne monotoni, og den vilige

Vært i anden akt og tårnen i første
kunne ikke uden det øvrige. Det er
også ganske karakteristisk, at det
første godt havde været, ikke rigtig
er hvad hele aftenen undtagen
efter bedre akt, da bekæmpelse
skete sammen, og her blev da —
maksimumet stormende frem-
kaldt; man havde også godt sine
sage aldeles storartet. Af mædels
har jeg ellers hørt Raffi Leonore symph.
der ikke ild tilbage mig, naar antakten
og tidligt først sats undtagen; men
imorgen glæde jeg ^{mig} til at høre Rubin-
steins ocean symph., som jeg aldrig har
hørt før. Den skal rigtig nok spilles
her Nibel, saa jeg spore, at glæden ikke
skal bliver ublandet. Jeg hørte ham
forleden opfor Lohengrin forspillet i
antændt pros Allegretto tempo og uden
bakker, men publikum applauderede
og klappede roste ham, og det er jo igrunde
den alt hvad man kan forlange. Bülows
spillede forleden dog og var høiet intetkelig,
man skulde næsten tro, at han lagde an den
jaa. — Men gud bevare mig, min her

Jeg fyldte her sider med uinteressante
ting, saa det er for lidt jeg stopper; men
du kjender mig jo som en skraldeblødder
og saa haaber jeg, du holder mig det tilgode.
Livet altsaa vil for denne gang og lang tid
at endelig ikke ilde op, at jeg her volder
dig alt slette bryderi. Hils min Fritzsche,
Beckendorf, Vandvæterken og Torp som
meget for mig og modtag selv de hjer-
teligste hilsener fra

Din hengivne

C. P. Holten

P.S. Jeg havde forleden dag brev fra en Leipzinger
bekjendt, der fortalte mig, at Schminitz havde
omtalt mig for ham og sagt, at ^{jeg} var sket ind
i misikolste henseende og aldrig ikke skov
saa paa, som før. Jeg klodte mig straks i
"søke og aakke" og anlagde en ordentlig søm,
da sorgen ~~stod~~ for at der vil fremkalde haves.